

Zatara je polskal Štern Kollerja, katerega je poročal o umoru in mu je odšel del denarja. Koller se je podal z denarjem domov, pa se je kmalu vrnil z materjo, katera je dobila od Šterna par stotakov in jih je skrila na vrtu. Istotako je odpadlo nekaj denarja na Šternovo mater.

Po zločinu in do obravnave

Po mirni razdelitvi plena sta se odpeljala Štern in Koller z avtomobilom v Celje in Zagreb, kjer sta zapravila oropani denar. Čez par dni sta se vrnila skrivaj v Maribor, kjer sta obiskala starše. Preiskrbeli sta se z novimi sredstvi ter sta jo srečno pobrisala po bolj skrivnih stezah v Avstrijo. Lansko jesen je lopova aretirala avstrijska oblast in ju je izročila naši. Tekom zasliševanja se je naenkrat pojavilo ime Belak, katerega so pozneje razkrinkali kot drugega morilca, medtem ko so prvotno domnevali, da je zagrešil roparski umor v Mejni ulici Koller skupno s Šternom.

Obtoženi so le deloma priznali krivdo. Sodba

Ivan Koller je bil obsojen na 20 let robi, Karl Štern in Franc Belak pa na do smrtne ječo.

Radi dvojnega roparskega umora obsojen na do smrtne ječo. Okrožno sodišče v Novem mestu je obravnavalo zadnje dni divjaški dvojni roparski umor, katerega je zakrivil Stanko Brodarič, 25 letni posestnikov sin iz Rosalnice v občini Metlika-okolica. Državni pravdnik je Brodariča obtožil, ker je 18. februarja 1937 v Čurilih po zrelem preudarku in iz koristiljublja umoril 83 letno Baro Kočevar in njeno 58 letno hčer Marijo Vraničar. Zločinec je posekal obe ženici s sekuro in je po njuni hiši vse premetel. Tolovaj je iskal denar, ker je bila Vraničarjeva dalje časa v Ameriki in so ljudje govorili, da je prinesla s seboj precej dolarjev. Po daljšem posvetovanju senata je bil Brodarič obsojen na do smrtne ječo. Obtoženelec je vložil proti obsodbi priziv.

Videla je Veronikin radovedni pogled, pa ni odgovorila ničesar, le z glavo je zmajala in nadeljevala:

»Solze pa za menoj nihče ne bo potočil, ko me ne bo več.«

Tedaj je dejala dekle s svojim ljubim glasom:

»Če me boste radi imeli, mati Cenca, vas bom jaz tudi rada imela in Bog ve, če ne bom potočila mnogo, mnogo solz za vami.«

»Veronika, o, ti si dobra!« je zaihtela Cenca.

Nekoliko je pomolčala, potem je znova začela:

»Čudno je, da mi vsi nimamo otrok; jaz jih nimam; Gašpar, moj brat, jih nima; tvoj ujec jih nima; ti pa staršev nimaš. O, ko bi imela le enega otroka, tako dekle, kakor si ti, o, tedaj bi bilo vse drugače!«

»Kaj pa bi bilo drugače, mati?« je pobarala Veronika.

»Veronika, ti si še mlada. Ko pa človek šestdeset let in še več to zemljo tlači, tedaj doživi marsikaj hudega in marsikak težek kamen mu obleži na srcu.«

»Mati, tak kamen si je treba kar odvaliti,« je menilo dekle nedolžno. »Če ga pa odvaliti ni mogoče, je treba poskrbeti, da ga pomagajo človeku prijatelji nositi.«

»Meni ne pomore nihče. Nimam ne enega prijatelja.«

Slovenska Krajina.

Sobota. Tukajšnji Sokol ima 6. junija javni telovadni nastop. Moral je biti pri sestavi sporeda res »strokovnjak«, kateremu se je posrečilo vse tako razporediti, da članstvo ja ne bo moglo priti k službi božji. Pa se temu ne čudimo, samo drugič se gospodje ne razburjajte, če vam bo kdo očital, da niste naklonjeni veri. Kako kdo dela, po tem ga naše ljudstvo sodi. — Pri nas bo imel 18. julija novo sv. mašo g. Rajner Janez iz Rakičana, isti dan bo primiciral g. Kuštec v Crensovcih, a 11. julija na Tišini g. Nemec Matija iz Kupšinec.

Mačkovec. Ne da bi nam kdo očital, da zopet napadamo, povedati namreč moramo, da se nam zdi netaktno in brezobzirno, če ima naša občina seje v nedeljo med službo božjo. To se je zgodilo že ponovno. Res je sicer, da je velika večina odbornikov luteranov, pa mislimo, da imajo tudi oni v nedeljo kako službo božjo. Naj se to več ne dogaja! Če že hočete imeti seje ob nedeljah, pa imate na razpolago ves popoldan.

Kaj pravi zakon? Pravilnik k šolskemu zakonu jasno pove, da imajo učitelji praznike kot ostalo uradništvo, pa četudi je na šoli nad 60% drugovercev. Ne vemo, ali tega nekateri naši učitelji ne razumejo ali pa iz mrznje do vere

poučujejo, ko pa sicer vsako priložnost poiščejo, da ni treba poučevati.

Sv. Sebeščan. Opeko za Prosvetni dom smo začeli delati. Imamo je že okrog 30.000 komadov. To je približno polovico. Še pri tem velike težave, kajti čisto vse se dela brezplačno. Imamo v fari tudi nekaj ljudi, ki nas ne razumejo in nam celo mečejo polena pod noge in pravijo, da so Prosvetni domovi nepotrebni, kajti teh ni bilo pred sto leti in je vseeno svet stal. Strašno nazadnjaštvo! Ravno radi tega, ker imamo težave, bomo svoje delo in dom bolj cenili in prepričani smo, da bodo pozneje vsi uvideli, kako nam je bil tak kotiček potreben.

Sv. Sebeščan. Uro v stolpu nam bo napravil g. Jesenek Martin iz Šmarja pri Jelšah. Do 29. avgusta mora biti že v stolpu. Plačamo jo iz prostovoljnih prispevkov.

V tujino! V mesecu maju je odšlo več tisoč naših delavcev v Nemčijo, Francijo, v Bačko in na državno veleposestvo »Belje«. V tujini je plača dobra. Letos se je odprla za naše delavstvo tudi Nemčija, pa so bili ljudje razočarani; pričakovali so boljše plače. V Nemčiji plačajo našim delavcem mesečno od 25 do 40 mark, pa to je slabo, da lahko delavci svojcem pošljejo mesečno le po 10 mark. Najslabše so naši delavci plačani v Bački, malo bolje v Belju.

TABOR slovenskih fantov in mož v Celju

v dnevih

od 27. do 29. junija 1937

Selnica ob Dravi. V nedeljo 6. junija bo ob pol treh popoldne v posojilniški sobi v župnišču

imelo društvo »Čitalnica« svoj redni občni zbor. Na dnevnem redu je poleg poročil odbornikov, volitev novega odbora in obravnavanje o nadaljnjem društvenem delu. — Vsem, ki jim je blagor ljudstva pri srcu, mora biti skrb za dobro prosvetno organizacijo. Zato vlijudno vabimo vse dosedanje člane, stare in mlade, in še vse druge, zlasti mladino, da se občnega zbora udeležite v čim večjem številu! Z novim poslovnim letos — z novimi načrti na delo! V nedeljo vsi v »Čitalnico«!

Gornja Radgona. V nedeljo 6. junija pride k nam dramatski odsek Slomškovega prosvetnega društva od Male Nedelje, da vprizori pri nas igro »Podrti križ« s sodobno vsebino. Nastopijo tudi malonedeljski pevci. Za tuje igralce in pevce vlada pri nas veliko zanimanje. Ker si Malonedeljčani šele začenjamo graditi svoj prosvetni dom, hočemo polnoštevilno posetiti njihovo prireditel v naši posojilniški dvorani.

»To bi bilo res čudno. Ali vam jaz nisem prijateljica?«

»Veronika, ti si premlada... Pa vendar! Tebi bi mogla zaupati. Morda ti bom kdaj kaj povedala... Danes še ne.«

Žena je utihnila in ni več spregovorila. Niti naslednji dan ni o tem ničesar črhnila. Vendar je vedno bolj premišljevala, tako da tudi Veroniki ni ušla ta njena zamišljenost.

Sosedi, ki so prihajali na bolnico gledat, so se čudili, kako je postala potrpežljiva in krotka. Gašpar se ni čudil, le vesel je bil, da je tako prav zašel. Sicer se je Cenca zmerom razjezila, ko je stresal pred njo svoje muhaste navade in jo je venomer kaj izpraševal; kar srbelo jo je, da bi ga spet dala, kakor je znala, toda zaradi Veronike se je premagovala in se držala prijazno. Gašpar je tedaj zamišljal in se je tiho vase smejal. Mežnarju in Marjeti v Šmarju pa je poslal pošto, da je v Cencini hiši stanovitno lepo, vedno je sončno, in ne Veroniki ne Cenci ni treba dežnika.

Nekega večera je močno potrkalo. Veronika je mislila, da je prišel trški padar; zato je hitela odpirat.

Pa je stal pred njo — grofov jagar. Prvi hip sta se oba zdrznila. Potem je vprašal Anza rezko:

»Kako prideš ti sem? Kaj počneš tu?«

»Strežem bolni gospe,« je odvrnilo dekle hladno.

(Dalje sledi)

sam: V malem potočku se steka tudi voda rudnika. Vendar pa se v ta potoček, ki je sicer čist in bister, izgubi kaka postrv. Popoldne je voda v tem potočku navadno bolj plitka. To priliki je porabila mačka, ki se drugače vode močno boji, da je prišla na peščen prod in tamkaj oprezovala. Ko se je mačka počasi sprehajala po produ, prečec na ugoden plen, je nenadno zagledala postrv, ki je švignila v plitki vodi mimo peščenega roda. Mačka je naglo s tačko udarila v vodo in zgrabila s kremplji postrv. Izvlekla jo je na suho ter jo nesla domov, kjer jo je spustila v kuhinji na tla. Mačka je postrv usmrtila tako, da jo je ugriznila v zatilje.

Slovenci v Zagrebu. V nedeljo 23. maja je dramatični odsek Slomškovega prosvetnega društva končal svoje igre za letošnje zimsko dobo. Za slovo so nam pokazali, kaj je doživel »Stric v toplicah«. Igra je sicer vesela in šaliva, a ne brez koristi. Med igro se je g. predsednik Rant Alojz, tajnik Stola sedmorice, zahvalil vsem igralcem in drugim sodelavcem ter obiskovalcem iger in nas navduševal, da naj ostanemo

dobri Slovenci. — Od praznika sv. Rešnjega Telesa do nedelje so bile duhovne vaje za dekleta. Udeležba je bila zelo lepa in upamo, da bo tudi duhovni uspeh lep. Govore je imel č. g. B. Remec D. J. iz Ljubljane. — Te dni se je poslovil od nas g. Rupnik Franc, tajnik in eden najboljših igralcev in pevcev Slomškovega prosvetnega društva. Želimo, da se kmalu zopet vrne v Zagreb.

Šoli v Ljutomeru Poljanec Olga-Marija, samska, rojena 14. novembra 1910 v Krčevini pri Mariboru. Zakaj je izstopila iz katoliške vere, javnosti zaenkrat še ni znano. — Dne 26. maja se je izvršila ob volitvi v nov čestni odbor temeljita sprememba. Mesto načelnika g. Kuhariča, Ljutomerskega župana, je bil izvoljen banski svetnik g. Štuhec in podnačelnik g. Hrastelj, trgovec v Gornji Radgoni.

Loče pri Poljčanah. So ljudje na svetu, ki samo nergajo. Spravijo se pač nad vse, kar jim pride blizu. In sedaj že premlevajo prazno slamo o ločnem petju po »Pohodu«, »Jutru«, »Slovencu« in še v »Slov. gospodarja« so zašli. Res je, da lepa pesem človeka dviga in blaži. Zato čast vsem, ki jo gojijo. Mislimo pa, da bo pesem tem več uspeha žela in jo bodo ljudje tem rajši poslušali, čim manj jo bodo nekaterniki blatili po listih. Več nesebičnega dela in manj nerganja, pa bo tudi kisle in zagrenjene življenje nekaterih lepše potekalo. — In naši šolski otroci! Lepo so hoteli proslaviti spomin naših mamic, kar so tudi storili. Pa pride človek, ki valed užalejnega ponosa vse obrne na »kšeft«. Grdo! Idealno delo se ne da nikdar z denarjem plačati, čeprav je še tako malenkostno. Sicer pa je že tudi že čas, da se nergačev odkrižamo z leve in desne. Če komu ni kaj prav, pa naj sam boljše napravi. Užalejnega ponosa pa prav nič ni treba zavijati v časopisni papir in ga na debelo ali na drobno prodajati.

Št. Ilj pod Turjakom. Na binkoštni ponedeljek je tukajšnji fantovski odsek Brainega društva uprizoril igro »Podrti križ«. Uprizoritev igre je imela namen, pokazati ljudem dobro in slabo stran človeškega življenja. Vloga kmeta Dovgana je pokazala, kako so bili kmetje nekaj ponosni na svoj stan in na vero svojih očetov. Za versko prepričanje so tudi pogumno nastopili, če je bilo treba. Vloga Ivana je dokazala, kam človek zabrede, ako se izneveri Bogu in veri. Vsi igralci so dobro rešili svoje vloge in želi splošno odobravanje. Fantje! Le vsi v dobra katoliška društva in nikdar vam ne bo žal za lepa mlada leta, ki tako hitro minejo. Sentilska dekleta tudi nočejo zaostati in si bodo v kratkem nabavila novo zastavo Marijine družbe, pod katero bodo varno korakala v razburkanih valovih mladih let. — Dobri možje pa so pod vodstvom g. župnika in cerkvenih ključarjev prispevali nekaj kovačev, da se je farna cerkev lepo prebela. Vsem, ki so kaj žrtvovali, naj Bog povrne stotero! — Naše skrbne mamice z g. kaplanom na čelu lepo pripravljajo svoje otroke za sveto birno, da bi njih ljubljenci res po sveti birni postali pravi vojščaki Kristusovi. — Naši gasilci so si nabavili motorno brizgalno in bo njena blagoslovitev meseca julija. — Za gradnjo društvenega doma se že dalje časa pripravljamo. Upamo, da se bodo s časom umaknili razni predsodki in sledili dobri ideji.

Griže. Dne 23. maja je skočilo blizu griškega mostu v Savinjo neko 17 letno dekle iz Velenja. K sreči je prišel čez most neki možki in jo je rešil. Vzrok poskušene samomora: neurečna ljubezen. — V soboto zvečer po šmarnicah smo proslavili 20 letnico majniške deklaracije. Vršil se je obhod z bakljami in lampijoni, s spremljanjem godbe, potem so se pele domoljubne pesmi, nastopili so šolarji z deklamacijami in g. profesor Bitenc iz Celja, ki nam je v svojem govoru predložil borbo Slovencev za politično samostojnost. Še pozno v noč so pokali topiči, švigale rakete in se je razlegala godba. — Naši fantje se pridno vadijo za nastop v Petrovčah 13. junija in za nastop v Celju 29. junija.

Laško. Mogočno je manifestiralo Laško z okoličnimi proslavo 20 letnice majniške deklaracije. V soboto zvečer se je vršila v hotelu Savinje slav-

Odprta noč in dan so groba vrata.

Velika Pirešica. Spomlad je pobrala Franca Kolarja, prevzittkarja v Hramšah, starega 84 let. V svojem življenju in zlasti v starosti je bil silno navezan na dve reči: na cerkev in na priljubljeni list »Slovenski gospodar«, katerega je komaj pričakoval od številke do številke. Naj je bila pot še tako slaba, videli smo ga, kako je s čvrstimi koraki šel v cerkev. Ker je imel zelo močan in čist glas, je bil v mladosti cerkveni pevec; pozneje je rad molil v procesijah, ker je njegov močan in blagodoneč glas krepko zvenel. Bil je šaliv narave, da mu ni bilo kmalu para. Pri kupici rujnega vinca je stresal takšne iz rokava, da se mu je družba res iz srca smejala. Letošnje skrajno slabo vreme je povzročilo med našim ljudstvom mnogo bolezni; božja dekla smrt je pokosila tudi tega moža-poštenjaka, katerega bomo ohranili vsi stari in mladi Galičani v blagem spominu.

Svetina nad Celjem. Hudomavčev Francek, Rataj na Svetini, si je z velikim trudom in mnogimi stroški postavil tik svetinske Marijine cerkve čedno hišo; lepo si je vse uredil, opremil z vsem potrebnim pohištvom; vse je pripravil, kakor se nevesta pripravi za sprejem ženina. Saj pa bi Francek res tudi potreboval brihtno nevestico: bil je pri svojih 25 letih res še samec, pa še dvakrat samec, ker ni imel nikogar domačih več v hiši: starši so mu že davno odmrli, tudi bratje in sestre so šli v grob razen sestrice Julike, ki pa ima svojo hišo in gospodarstvo pri Kranjčevih; nujno bi torej potreboval nevesto za svoj čedni domek. Pa se je zglašila nevesta — bela smrt, ki ga je peljala v ozko, tesno hišico — v hladni grob. Veliko znancev in prijateljev je žalovalo 25. maja pri pogrebni sprevedu na tiho, v gozdih skrito svetinsko pokopališče. Dobri Francek, počivaj v miru do velikega dneva vstajenja!

Sv. Anton na Pohorju. Cerkevno predstojništvo sporča vsem romarjem, častilcem sv. Antona, da bo lepa nedelja letos 20. junija, torej en teden po glavnem romarskem shodu, ki bo v nedeljo 13. junija. Da ne bo pomote! — Cerkevno uro bi radi popravili, kar bi bilo zelo potrebno, a je smola v tem, da noben urar noče prevzeti tega dela za — borove kloce in smrekove storže, ki jih pri nas ne manjka, toda denarja ni in to je križ. — O prepotrebni cisterni se sklepa marsikaj, a zopet ista težava, da penz ni, dočim se tam doli nekje ne morejo pretoževati zaradi pomanjkanja podpor itd.

Marenberški okraj. Čitali smo, kako se je neki lesni trgovec pohvalil, da je delavcem ob času brezposelnosti v hudi zimi na listek mogel hrano in podobne reči dati. Ko bi pa bil dal kmetom denar, bi bil mogel kmet sam delavce preskrbeti. Je nas mnogo gozdnih delavcev in smo veliko delali v gozdih. V soboto pa smo se morali z listkom zadovoljiti, katerega nam je gospodar dal. Nekateri so seveda skoro polovico zapili. Hvala Bogu, da so se tudi novi lesni trgovci pobrigali za naš kraj. Cena pri lesu se je vsaj nekaj zvišala. Sedaj tudi mi delavci dobimo že pri delodajalcih denar, ker ga že tudi kmetje dobijo. Pritožujejo se nekateri lesni trgovci, ne vsi, da so morali les postaviti v Banat in na Bač in da so ga morali prodati brez denarja; to pa ni resnica, ker če bi morali lesni trgovci prodati brez denarja samo en splav lesa, bi takoj opustili lesno trgovino. Še to bi pripomnili, da so prej marsikateri kmet tako pritiskali, da je moral skoro do 8 cm vse posekati, da je bil trgovec izpolnil voljo. Upamo, da se bodo razmere še

zboljšale; nekaj so se že, ker se že pozna malo konkurenca.

Apače postajajo vedno bolj slavne. Na binkoštni ponedeljek se je pripeljalo na kolesih nad 60 kmetovalcev iz Veržaja, Križevcev in Ljutomer, ki so si ogledali vzorno Mešniovo posestvo, gospodarska poslopja in živino. Na izlet so prišli šolarji iz Križevcev, ki so nam zapeli nekaj ljubkih slovenskih pismic. Prihajajo že tudi letoviščarji iz Avstrije, ki si hočejo pri nas ne samo oddahniti, temveč tudi nekaj prihraniti, ker so življenjske potrebščine cenejše. — Dočim tuje prihajajo, pa domačini, sami kmečki fantje in dekleta, odhajajo na poletno delo v Nemčijo. Hočejo si kaj prilažiti v onih krajih, kjer se življenjske potrebščine prodajajo na izkaznice kakor pri nas med vojno. Gotovo jim dobo dali tam tudi kaj vsenemškega navdušenja za na pot. — Zakonsko zvezo sta sklenila učitelj v Stogovcih g. Stanko Hinterlechner in hčerka tukajšnjega trgovca g. Marjeta Kolerič. — Zidarji od Sv. Ane v Slov. goricah so začeli s popravili cerkve. S smotrenim delom g. župnika postaja naša cerkev vedno lepša od znotraj in od zunaj.

Ljutomer. Dne 18. maja je naznanila svoj izstop iz katoliške cerkve učiteljica na ljudski

Pri ženah, ki trpe leta in leta radi težke stolice,

pokaže uporaba naravne

FRANZ - JOSEFOVE

grenčice, užite zjutraj in zvečer po četrt čaše, dobre uspehe. Tudi občutljivejša pacientke uživajo rade

FRANZ - JOSEFOVO

vodo, ker se že v kratkem času pokaže prijeten učinek.

Ogl. reg. S. br. 30474/35.